

Ο ΛΥΧΝΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ,

ΕΤΟΣ 1^{ον}
ΑΡΙΘΜΟΣ 5^{ος}

Τιμάται, εις τὸ ἑσωτερικὸν λε-
πτὰ 15. — Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν
τὸ ἰσότιμον.

Ζάκυνθος 30 Σεπτεμβρίου 1859.

Ἀκολουθήσεις τοῦ ὑπ' ἀριθμοῦ 3.

§. 5.

ἽΟλοι θέλει συνομολογήσουνε τὰ ἀκόλουθα ἀξιόματα

1. Κακὸ εἶναι νὰν τάχη κανεῖς μὲ τὸν κόσμον, μὰ νὰν τάχη μὲ τὸ σπῆτιτου εἶναι χειρότερο—

2. Κακὸ εἶναι νὰν τάχη κανεῖς μὲ τὸ σπῆτιτου, μὰ νὰν τάχη μὲ τὸν ἑαυτότου εἶναι ἀκόμη χειρότερο.

ἽΟποιος τάχει μὲ τὸν ἑαυτότου, ἔχει τὸν ἐχθρότου μέσατου, τότε φέρνει ὅπου πάει μαζύτου, καὶ δὲν ἔχει πούπετα καταφύγιον.—

ἽΑπὸ τὰ εἰρημένα ἀξιόματα ἐβγάζουμε τὰ ἀκόλουθα πορίσματα,

1. Τὸ μεγαλύτερον κακὸν, τούτου τοῦ εἶδους, ὅπου ἤθελε μὰς συνέβη, ἤθελ' εἶναι τὸ νὰ μὰς κατατρέχη ἡ συνειδησήμας.

2. ώΟταν ἀκολούθως ἤθελ' ἤμασθε ἀναγκασμένοι νὰ διαλέξουμε ἀπὸ νὰν τάχωμε καλὰ μὲ τὸν κόσμον ἐ-
ναγτίον εἰς τὴν συνειδησήμας, ἢ νὰν τάχωμε καλὰ μὲ τὴν συνειδησήμας ἐναγτίον εἰς τὸν κόσμον· πρέπει

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α 12341 Φ 40022

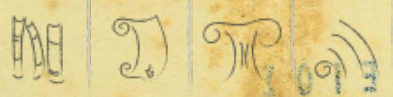
ἀδισταχώς νὰ προτιμήσωμε τὴ συνείδησήςμας.—

Εἶναι γενικὴ πεπειθὴση στὸν λαὸν ὅτι, ὅποιος ἔχει ἀπάνουτου τὸ Τίμιον Εὐλον, ἐκεῖνος, δὲν τότε πιάνει μπάλα. Μεγαλοπρεπὴς πεπειθὴση! σ' ἐκείνονε ποῦ πιστεύει πῶς δὲν τότε πιάνει μπάλα γιὰτ' ἔχει ἀπάνου του τὴ συνείδησήτου βοήθεια. Ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος εἶναι βέβαια ἀνώτερος τῶν ἄλλων ἀνθρώπων—

Ὅταν ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος ἤθελε μᾶς ἀποστρέφεται, ἐμεῖς ἤθελε ἔμποροῦμε νὰ στρέψωμε τὰ μάτιαμας στὴ συνείδησήςμας, ἢ ὅποια εἰς ἀνταμοιβὴν μᾶς ἀνοίγει ἕναν κόσμον ἀπείρως μεγαλήτερον καὶ ἀγαπητότερον ἀπὸ ἐκείνον ὅπου μᾶς βδελίτεται. Ὁ ὕλικὸς Κόσμος εἶναι περιορισμένος ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη· ἡ Συνείδηση δὲν περιορίζεται πούπετάθε. Ἡ συνείδησήςμας εἶναι ἀπειρη ὡς εἶναι τὸ Πᾶν· εἶναι ἰσχυρὴ ὡς εἶναι ἡ θεότητα· εἶναι ὡμορφη σὰν τὴν ὡμορφη κοπέλα· εἶναι Παράδεισο γεμάτη ἡδονές... Ζητήσετε σ' ἐδαύτη τὴν εὐτυχίασας, κὶ ἀφορέζετέμε ἀν δὲν τὴν εὔρετε.

Τύψατε μὲν, ἀκούσατε δὲ.

Ἐξοχώτατε,—Σήμερα ἠθέλησες νὰ ἰδῆς τὰ νόθα τοῦ Τόπου. Τὸ ἔμαθα, ἐπειδὴ ἰδα τοὺς δρόμους γιομάτους χωριάτισες ὅπου ἐφέρνανε ἀπάνου στὰ στήθιατους πλῆθος ἀπειρο ἀπὸ 'κεῖνα τ' ἀθόα. Καλὰ ἔκαμες Ἐξοχώτατε νὰ ζητήσης νὰν τὰ ἰδῆς. Τὸ μοναχὸ μάτι τοῦ τεχνήτη, βλέποντας τὴν ὕλη, ἔμπορεῖ νὰ τὴν ἐχτιμήση καὶ νὰ σχεδιάση τὴν καλητέρεψήτης. Ἴδου Ἐξοχώτατε εἰς τὸ Κράτοςσου ἕνα μεταλεῖον ὅπου ἔβγάνει ἀνθρώπους, ἀνθρώπους ἀγνοὺς καθὼς εἶναι τὰ μάρμαρα στὰ ἀπλάγχνα τῆς γῆς, καὶ διαθέσιμους εἰς τὰ χέρια σου. Δὲν πιστεύω Ἐξοχώτάτε νὰ ἠθέλησες νὰν τὰ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ἰδῆς τόσο γιὰ νὰ ἔμπορῆς νὰ ἔπῃς πῶς τὰ ἴδες, καὶ νὰ ξέρῃς νὰ μιλήσῃς γιὰ δαῦτα. Ὑποθετόντάςσου ἐξεναντίας τῆ γνώμη τοῦ Φειδία ὅταν ἐπισκέπτετο τῆς Πάρου τὰ μάρμαρα, σπεύδω νὰ σοῦ καθυποβάλω τὴν ἐπιθυμίαι μου.

Δὲν τοὺς ἤθελα μῆτε γιатροὺς, μῆτε δικηγόρους. Ἦθελε εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ γιатρέθονται ἀνάμεσότους καὶ νὰ φιλονικοῦνε γιὰ νὰ περνοῦν τὸν κερότους. Δὲν τοὺς ἤθελα μῆτε τεχνῆτες· οἱ τεχνῆτες ὁπῶχουμε μᾶς δικοῦνε. Ἐκεῖνο γιὰ τὸ ὁποῖο ἔχουμε κατεπείγουσαν ἀνάγκην εἶναι ὑπηρετές. Οἱ ὑπηρετές χρειάζονται στὴν κοινωνίαν ὅσο χρειάζεται τὸ ραβδί στὸ χέρι τοῦ γερόντου. Χωρὶς ὑπηρετές, καλοὺς ὑπηρετές, ἡ κοινωνία δὲν θέλει ἐξευγενισθῆ ποτέ καὶ, μιὰ φορὰ ἐξευγενισμένη, δὲ θὰ ἔμπορέσῃ νὰ ξακολουθήσῃ τὴν ὑπαρξή της χωρὶς καλοὺς ὑπηρετές. Ὅλα τὰ Ἀλληλοδιδασχικά ὅλα τὰ Δευτερεύοντα, καὶ ὅλα τὰ Πανεπιστήμια εἶναι ἀνίκανα χωρὶς καλοὺς ὑπηρετές. Τὸ ἄτομο τοῦ ὑπηρετή εἰς τὸ ὁποῖο συνήθως δίνουμε τόσο λίγο βάρος, εἶναι ὅμως ἡ βάση μιᾶς καλῆ συστημένης οἰκογένειας· καὶ ὑπηρετές δὲν ἔχουμε, μῆτε καλοὺς, μῆτε καχοὺς!... Εἶμασθε ἀναγκασμένοι νὰ πέρνωμε στὴ δούλεψήμας ὄντα ἀνθρωπόμορφα, μὰ χτηνώδη, ἀναθρεμένα γιὰ κάθε ἄλλο, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία εἶναι ἡλίθια καὶ σηχαντερή, ἡ διαγογή διεσθαρμένη καὶ ἐπικίνδινη, ἡ πιτυχίατους κακή, ὁ διογμόςτους ὀγλύγορος.

Τ' ἀθῶα τεῦτα παιδάκια ποῦ ἴδες ἐξοχώτατε σήμερα, εἶναι στὸ χέρισου νὰν τὰ κάμῃς νὰ γένουνε καλοὶ ὑπηρετές, ἢ νὰν τ' ἀφήσῃς νὰ γένουνε λιάπιδες. Ἄν τῶρα τὰ μάσῃς νὰν τὰ κλείσῃς σ' ἓνα κατάστημα, ὅπου νὰ διδασχοῦνε τὴν ὑπηρεσία, αὔριο θέλει τὰ στείλῃς εἰς τὰ σπήτια τῶν πολιτῶν, ὅπου θέλει φέρουνε τὴν ἀνάπαυση εἰς τὲς οἰκογένειες, εἰς τὲς ὁποῖες

ΠΑΡΟΛΟΓΙΟ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

θέλει θεωρηθοῦν ὡς μέλη ἀπαραίτητα. Ἄν τώρα τὰ στείλης στοὺς δρόμους νὰ γένουνε λιάπιδες, αὔριο θέλει τὰ μάσεις γιὰ νὰν τὰ κλείσης σὲ μία φυλακὴ, ἢ κηόλες γιὰ νὰν τὰ στείλης στὴ φούρκα.

Δημόσια Οἰκονομία.

Ἄς ἀφήσωμε κατὰ μέρος τὲς θεωρίες, καὶ ἄς πιάσωμε τὰ πράγματα. Τὰ πράγματα μᾶς λένε ὅτι, ὅταν οἱ κριτάδες μας θέλουνε νὰ ᾄναι ἀπροσωπώληφοι, βάνουνε σ' ἓνα καπέλο τὸ ζήτημα τοῦ ἐνάγοντος καὶ τὴν ὑπεράσπιση τοῦ ἐναγομένου, γραμμένα καθένα σὲ ξεχωριστὸ στρογγιλογυρισμένο χαρτί, τ' ἀνακατόνουνε, καὶ ἔβγάνουν' ἔπειτα ἓνα. Ὅποιο πρωτόδγῃ, ἐκεῖνο κερδένει...

Γιὰ τούτην τὴν ἀπλούστατην ἐργασία ἡ Κυβέρνηση πληρώνει χιλιάδες ἀπειρες δύστηλα, τὰ ὅποια ἤμποροῦσε νὰ οἰκονομήσῃ καταλύοντας Δικαστήρια, ἀπολύοντας Δικαστὰς, Δικηγόρους, ὑποδικηγόρους, Ὑπαλλήλους, κτλ. καὶ βάνοντας κατ' εὐθείαν ἀπάνου τὸ σύστημα ποῦ βαστοῦνε σήμερα οἱ δικαστές μας. Τότες, τὰ μέρη ἤθελε παρουσιάζουνται... εἰς τὸν ἐφημέριο τὸ ἐνορίαςτους, ἤθελε ρίχνουνε κ' ἐκεῖνοι τὰ ζάρια, καὶ ὅποιος ἤθελε χάσει, ἤθελε πέρνει τὴν ἀποχειλομένητου, μὰ τοῦλάχιστον χωρὶς νὰ πληρόνη καὶ τὰ ἐξοδα τῆς κρισολογίας! Στὴ θέση ποῦ εἶναι τὰ πράγματα, εἰλικρινῶς τὸ λέμε, ἐνῶ τὸ Ταμεῖον ἤθελε κερδίσει πολὺ, ἡ Δικαιοσύνη δεν ἤθελε χάσει τίποτις.

Ὅπου εἶναι χρέη, εἶναι καὶ χρεοκοπήματα. Ἀκολούθως, ὁ ἠθικὸς κόσμος ἔχει κ' ἐκεῖνος τὰ χρεοκοπήματάτου, καθὼς τὰ ἔχει καὶ τὸ ἐμπόριον.

Ὁ Μιλτιάδης ἐγλύτρωσε τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν Μαραθῶνα, καὶ μετέπειτα ἀκόμη ἐ-

ΠΑΡΚΙΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ξακολούθησε νὰ δοξάζῃ τὴν πατρίδατου καὶ τὸ γένος του, χύνοντας τὸ αἷματου ἐναντίον εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος. Πῶς ἤθελε ἔμπορέσουν οἱ Ἀθηναῖοι νὰ πληρώσουν ἄξιως τόσας ἐκδουλεύσεις, τόσας θυσίας, εἰς ἓνα τέτοιοιον πολίτην; Τὸ ἠθικόντους ταμεῖον ἔπρεπε ν' ἀδειάσῃ· ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ τοῦ δώσουν ὄληντους τὴν εὐγνωμοσύνην, ὄληντους τὴν ἀγάπην, ὄλοτους τὸ σέβας... Ἐμπρὸς σέ μία τόση πληρωμῇ, οἱ Ἀθηναῖοι ἐπροτιμήσανε νὰ χρεοκοπήσουνε... Ἐπιάσανε τὸν Μιλτιάδην, τὸν ἐκλείσανε κ' ἐπέθανε σέ μία φυλακῇ, τὸν ὑποχρέωσανε νὰ τοὺς πληρώσῃ τόσα χρήματα ὅσα δὲν ἄξιζε ἡ περιουσίατου, καὶ ἀφήσανε τὸ σῶματου ἀταφο!...

Ἄληθινὸ ἠθικὸ χρεοκόπημα!

Μία εὐμορφη καὶ καλὴ γυναῖκα εἶναι χωρὶς ἀμφιβολίαν ἡ μεγαλύτερη εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλ' ὁ ἄνδρας ὁποῦ τὴν ἔχει πρέπει καὶ αὐτὸς νὰ τὴν καταστένῃ εὐτυχεῖ. Ἀλλῶς, κάθε τι ποῦ ἐνοχλεῖ τὴν γυναῖκατου, ἐνοχλεῖ παρομοίως τὰ θέλητρα τῆς ἀμοιβάεστων ἀγάπης. Γιὰ τοῦτο μία κάποια ἀφθονία εἶναι χρειάζομενη εἰς τὸ σπῆτι· καὶ εἶναι εὐκόλο νὰ τὴν ἐπιτύχῃ ὁ ἄνδρας, ἂν γυρίσῃ τὴν προσοχῆντου πρὸς ἐκεῖνον τὸ σκοπὸ, ἂν βάλῃ ὄλεστου, τὲς δύνამες διὰ νὰ βιάσῃ τὴν ἄστατη Τύχην νὰ βοηθήσῃ τὲς ἀδιάκοπέστου προσπάθειες. Ὅταν ἓνας τὸ θέλῃ μὲ τὴν ἀλήθεια, τὸ ἀποχτᾶ γλύγορα. Καὶ τότε πλέον δὲν τοῦ λείπει τίποτα· ἐπειδὴ καμμία εὐτυχία ἐπάνω εἰς τὴν γῆν δὲν ἔμπορεῖ νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν εὐτυχίαν ἐνὸς ἀγαπημένου ἀνδρόγονου, ποῦ, ὁ ἓνας νὰ ἐνασχολῆται εἰς τὸ νὰ διατηρῇ τὴν ἀφθονίαν εἰς τὸ σπῆτι· ὁ ἄλλος νὰ ἦναι ἡ χαρὰ τοῦ σπητιοῦ καὶ τὸ στολίδιτου, νὰ ἦναι ἡ δροσιά καὶ ἡ ξανάσχη ἐκεينوῦ ποῦ δουλεύει, νὰν τοῦ ἀνταμοίβῃ τοὺς τωρινούστου κόπους, καὶ νὰ τὸν ἐμψυχώνῃ διὰ τὸ ἐργάζομενο. Ἐνὰ τέτοιο ἀνδρόγυνο εἶναι ὁ Παράδεισος.

Cervantes.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ὅπου ἰδῆτε πρασινάδα, ἔλεγε τὸ Νερό, ἐλάτε σκάψετε κ' ἐκεῖ βέβαια θέλει μ' εὑρετε.

Ὅπου ἰδῆτε καπνὸν, ἔλεγε ἡ Φωτιά, ἐκεῖ ἀπουκάτου θὰ μ' εὑρετε χωρὶς ἄλλο.—

Ἡ Τιμὴ δὲν ἐμίληε. Γιατί δὲ λὲς κ' ἐσὺ ποῦ νὰ σ' εὔρωμε ἂν σὲ χάσωμε;

Ἐγὼ, λέ' ἡ Τιμὴ, σὰς συμβουλεύω νὰ μὲ φυλάτε νὰ μὴ μὲ χάσετε· γιατί, ἂν μὲ χάσετε μιὰ φορὰ, δὲ μὲ βρίσκατε πλέον.

Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Worcestershire. Τώρα λίγες ἐβδομάδες ἕνας ἄνθρωπος ἐπούλησε τὴ γυναῖκα του εἰς ἕναν χωρικὸν ἀπὸ τὴν Oakington διὰ δέκα λίρες. Ἐπειδὴ ὁμοίως ὁ ἀγοραστὴς δὲν εἶχε τὰ ἔτοιμα, ὁ πωλητὴς δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ τὴ γυναῖκα. Ὡστόσο ἡ γυναῖκα ἔχασε τὴν ὑπομονὴν καὶ εἶπε τοῦ ἀνδρόστης ὅτι αὐτὴ δὲν ὑποφέρει νὰ παιζογελεῖται περισσότερο, καὶ ὅτι ἤθελε νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ἀγοραστήτην τὸν ὁποῖον ἀγαποῦσε καλῆτερα ἀπὸ αὐτὸν (τὸν ἄνδρα της). Πραγματικῶς, ἔμασ' εὐθὺς τὰ ρούχα της, καὶ ἀνεχώρησε μὲ τὸν ἀγοραστήτην, ἀκολουθημένη ἀπὸ ἕνα κοπάδι παιδιὰ ποῦ ἐκτυπούσανε ταψιά καὶ μπουρίκια.—

weekly Times, June 6, 1852.—

Μία γυναῖκα ἐπουλήθηκε στὸ Μαρκάτο τῆς Nottingham, τώρα λίγες ἡμέρες, ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, διὰ ἕνα σελίνι. Σὲ τοῦτο τὸ παζάρι ἐμπεριείχετο καὶ ἡ ἀξία τοῦ σκηνιοῦ τὸ ὁποῖον εἶχε δεμένον στὸ λαιμό της, καὶ τὸ ὁποῖον ἐστίχιζε δώδεκα ὄβολα.—

— id — 16 May, 1852

Ἐπῆνανε τὸ Γιάννη δεμένονε γιατί ἔκλεψε σ' ἕνα μαγαζί. Καλὰ νὰ πάθῃ ὁ ἄλαλος. Γιατί, ἀντὶς νὰ κλέψῃ, δὲν ἀγόραζε κ' ἐκεῖνος μπιστιοῦ καθὼς κάνουνε τόσοι ἄλλοι, ποῦ δὲ θέλουνε νὰ ἐχθέτονται στοὺς κινδύνους μιανῆς κλεψιάς;

Ὁ φίλοςμου ὁ συντάχτης τοῦ Ἀστέροσ τῆς Ἀνατολῆς, εἰς τὴν ἀξιότιμην οἰκογενειακὴν Ἐφημερίδατου, τὴν ὁποίαν συστένω εἰς τοὺς συνδρομητάςμου ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ προτίθεται τὴν ἠθικευσὴν τῆς κοινωνίας, μεταχειρίζεται ὁμῶς ἕνα σύστημα ἐμπνεύσεως ὁποῦ δὲν νομίζω νὰ ἦναι τὸ καλλήτερο. Ὁ φίλοςμου φαίνεται νὰ ὑποτάσῃ τὴν ἠθικὴν εἰς αὐθεντίαν τὴν ὁποίαν θέτει ἐκεῖ κοντὰ στοὺς πρῶτους κατοίκους τῆς Γῆς, εἰς τὸν Μωϊσὴν καὶ τοὺς ἄλλους πατριάρχας τῶν Ἰουδαίων. Ἔτσι, γιὰ μέτροτου, πέρνει πάντα τὴν Ἁγίαν Γραφήν. Ἀπὸ τὴν πόρτατης βγαίνει γιὰ ν'άλλῃ στὸ φόρο νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἡ ἠθικὴ κατάστασις τῆς σημερινῆς κοινωνίας μας εἶναι σύμφωνη μὲ τὸ μέτρον ἐκεῖνο τοῦ ὁ Μωϊσῆς ἔθεσεν ὡς κανῶνα τῆς τότε κοινωνίας!

Ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι βέβαια γεμάτη ἀπὸ θρησκευτικὴν ἀρετὴν, καὶ ἠθικὴν θεῖαν· μὰ δὲν εἶναι γιὰ τοῦτο ἡ Ἁγία Γραφή ἡ μόνη παρακαταθήκη, ἡ μόνη πηγὴ τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἀρετῆς. Ἐξεναντίας, ἡ ἠθικὴ ὄντας τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, εἶναι καὶ αὐτὴ ἀναρχη ὡς ὁ Θεὸς ὁ ἴδιος, καθὼς ἀκόμη θέλει εἶναι καὶ ἀτελεύτητη ὡς ἀπειρη ὡς αὐτὸν. Ἡ ἠθικὴ, μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι τὸ περιορισμένο ἄθροισμα κάποιων κανόνων, ἐμπεριεχομένων εἰς ἕνα κάποιο περιορισμένο βιβλίον, εἶναι ἡ δίκαιη, ἡ ἀληθινὴ σχέση τῶν πραγμάτων ἀνάμεσόντους. ἐκείνη ἡ σχέση τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἐδιόρισεν ἀνάμεσα εἰς τὰ πράγματα. Ὁ φίλοςμου θὰ συμφωνήσῃ ἐλπίζω σὲ τοῦτο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο πορίζουμε ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Παλαιᾶς Ἁγίας Γραφῆς, τοῦ Εὐαγγελίου, ὅλων τῶν ἄλλων ἠθικῶν βιβλίων, καὶ ἀπάνου σ' ὅλα τῆς συνειδήσεώς μας, τὸ κατ' ἐξοχὴν βιβλίον ὁποῦ πρέπει νὰ σπουδαζώμε διὰ τὴν ἐξηχναίωσιν καὶ ἐμπνευσὴν τῆς ἠθικῆς, εἶναι ἡ σημερινὴ κοινωνία, καὶ ὄχι ἐκείνη τοῦ ὑπῆρξε ἐδῶ καὶ τρεῖς, ἢ δύο χιλιάδες χρόνους. Οἱ Πατριάρχαι τῶν Ἰουδαίων ἐξετάσανε κ' ἐκρίνανε τὴν κοινωνίαν τῶν ἡμερῶντους· ὁ Χριστὸς ἐξέτασε καὶ ἔκρινε τὴν κοινωνίαν τῶν ἡμερῶντου, μὲ ἠθικοὺς θρησκευτικοὺς κανόνες, τοὺς ὁποῖους ἔβγαζαν ἀπὸ τὰ πράγματα τὰ τότε, χωρὶς νὰ θέσουν ἐμπρὸς τους παράδειγμάτους ἀρχαιότερην ἄλλην κοινωνίαν, ἀρχαιότερην ἄλλην αὐθεντίαν. Κάμνοντες ἐμεῖς δια-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

φορετικά δὲν μιμούμαστε τὸ συνετὸ καὶ φρόνημο, παράδειγματός, ἀλλὰ κάνουμε, σὲ κάποιον τρόπο, νεοτερίσματα ἀσύμφωνα μὲ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων.

Μὰ ἔτσι εἶναι· Ὡς καὶ τοῦτο ὑποκύπτει στὴν ἐπίρροια τῆς γενικῆς πνευματικῆς χολόρροικς ὁποῦ σβγεί σήμερα τὴν Ἑλλάδα, ὁ λογιολατρισμὸς! Ὁ λογιολατρισμὸς, τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς ὀπισθοδρομήσεως, εἰσχώρησε ὀλοῦθε σήμερα στὴν Ἑλλάδα. Ὁ φίλοςμου γνωρίζοντας τὸ ἐλάττωμα τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, κάμνει ἴσως ἔτσι διὰ νὰ τὸς ὠφελήσῃ καλύτερα—Βέβαια, ἄνθρωποι ποῦ πασχίζουν νὰ βγάλουνε ἀπὸ τὸ στόματους τὴ γλώσσατους, γιὰ νὰ βάλουνε ἀντιτάτης ἐκείνην ποῦ ἐμιλιότουνε δύομισι χιλιάδες χρόνους πρωτῆτερα... δὲν εἶναι διόλου παράδοξο ἂν δὲν δέχονται τὴν ἠθικὴν παρὰ μόνον ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Μωϊσέως... Τὰ γιὰπράκτια, εἶναι ἀναγκασμένοι νὰν τὰ τρῶνε καθὼς τὰ φτιάνουνε τώρα, γιὰτι δὲν ἤξέρουνε πῶς τὰ ἐφτιάνανε τότες!

ΓΝΩΜΙΚΑ.

Ce ne sont point de froids raisonnemens qui rendront les hommes meilleurs; ce sont des exemples frappans, des tableaux faits pour toucher et s'imprimer fortement dans l'immagination: c'est enfin la morale mise en action.

Madame de Genlis.

Toute écriture, fut-elle divine, a passé par la main des hommes. Ils ont copié, interprété falsifié: laissant partout l'empreinte de leurs passions et de leurs misères, substituant l'erreur à la vérité, la Théologie à la Religion, et l'homme à Dieu.

Aimé Martin Éducation de l'âme.

Ὁ ὑπεύθυνος ἐγδότης, **ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.**

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

ΣΕΡΓΙΟΥ Χ. ΡΑΦΤΑΝΗ

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

